

Квітень 2024

April 2024

Українська Православна Церква
св. Апостола Андрія Первозванного
Ukrainian Orthodox Church of St. Andrew the Apostle
1630 Dupont Street, Toronto, Ontario M6P 3S7

о. Василь Федів ♦ Fr. Vasyl Fediv ☎ (647) 335-4395
Церковна канцелярія ♦ Church Office ☎ (416) 766-7511
🌐 www.standrewuoc.ca ♦ office@standrewuoc.ca
о. Юрій Гнатів – емерит ♦ Fr. George Hnatiw – emeritus

Вітаємо вас у церкві св. Андрія Первозванного, яка є частиною східньої єпархії Української Православної Церкви Канади. Наша парафія об'єднує вірних різноманітного походження, як тих що уроджені в Канаді, так і тих, що прибули з України. Ми запрошуємо всіх приєднатися до нашої парафіяльної родини і бути учасниками літургійного та громадського життя церкви.

Богослуження відбуваються кожної неділі та в святкові дні, як показує розклад у цьому бюлетені. Для особливих служб (вінчання, хрещення, похорони, освячення дому і т.п.), просимо звертатись до о. Василя або в церковну канцелярію.

Замовлення молитви за живих чи покійних під час літургії можна зробити при вході у церкву, де продаються свічки.

Нагадуємо тим, що бажають прийняти Святе Причастя, про необхідність приготувати себе постом і сповіддю (немовлята та діти до 7-ми років причащаються без посту або сповіді). Чин сповіді звершується перед початком кожної літургії.

Церковна зала є до винайму. Будь ласка звертайтеся у церковну канцелярію.

Автопарк знаходиться недалеко на північ від церкви, біля публічної школи на Edwin Avenue.

Welcome to St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church, which is part of the Eastern Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Our parish unites faithful from a wide variety of backgrounds, both those born in Ukraine and in Canada. We invite everyone to join our parish family, and to take part in our rich liturgical and community life.

Divine services are celebrated every Sunday and feast day, as shown on the schedule in this newsletter. For special observances (baptisms, weddings, funerals, house blessings, etc.), please contact Fr. Vasyl directly or inquire at the church office.

Requests for prayers for the living or the departed during the liturgy may be submitted at the front of the church, where candles are sold.

In accordance with Orthodox practice, those wishing to participate in Holy Communion must prepare themselves through fasting and confession (except infants and children under age 7). Confession is offered prior to the start of every liturgy.

The church hall is available for rent. Please inquire at the church office.

There is extra parking immediately north of the church, at the public school on Edwin Avenue.

Як постити? 5 порад стосовно Великого Посту

Кожен з нас з дитинства має певні уподобання. Хтось займається спортом, хтось музикою або вокалом. Стати чемпіоном, видатним музикантом або співаком? Зрозуміло, що досягти цього під силу лише одиницям. Але навчитися перемагати, тренувати себе заради досягнення мети – може і має кожен.

Так само і з дотриманням Посту. Сумнівно, щоби хтось з нас до Великодня став великим аскетом. Але кожен з нас за цей час, насправді недовгий час, зможе отримати серію перемог над собою та вдосконалитись. Отже, наша перша порада: не варто гратися у “аскета”, ліпше спробувати перемагти себе.

Рухаємося далі. Відмовляючись від м'ясного та молочного, спробуймо також не “їсти” ближніх. Легко сказати – “не грайся у аскета”. Але ж часом так хочеться уявити себе кимось великим! Отже порада друга: зробимо справді щось значуще. А саме спробуймо утриматися від роздратованості, осуду та гніву. Не вийшло? Ми усе ж таки відчуваємо роздратованість або осуд? Тоді, принаймні, давайте повчимося стриманості. Промовчимо. Спробуймо забути погані думки. А головне – вивчаймо свій внутрішній стан і не даваймо собі впасти в гординю.

Порада третя. Хтось з наших ближніх не дотримується Посту? Причини можуть бути різні. Можливо, не всі члени нашої родини воцерковлені. Або, навіть, не всі є віруючими. Так або інакше, не треба намагатися переконати ближніх, що їм також належить постувати. І намагаймося самі постити так, аби не створювати з цього “подію” у родині або у колективі, де ми працюємо. Пам'ятаймо, головна чеснота “аскета” – скромність.

Порада четверта. У нас хронічно не вистачає часу на молитву? Тоді Великий Піст для нас – це, перш за все, нагода для молитви. Напевно багато хто зауважив, що особливо важко молитися після їжі. Коли повіки важчають, а сите черево змушує дух засинати разом із тілом.

Що ж, Великий Піст – це прекрасний привід, аби полегшити собі молитовні “подвиги”. Почуття легкого голоду – саме той стан, коли

молитися найлегше. Отже спробуймо для початку їсти стільки, аби постійно перебувати у стані легкого голоду.

І ще — спробуймо під час Посту молитися вночі. Тільки не варто робити це так, щоби про це обов'язково дізналися наші ближні. Не забуваймо про слова в Євангеліє: “А ти, коли молишся, увійди до своєї кімнати, зачини свої двері, і помолися Отцеві своєму, що в таїні; а Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно” (Мф. 6:6).

Порада п'ята. У кожного з нас є справи, які ми відкладаємо на “потім”. Провідати друзів. Допомогти батькам. Перечитати “довжелезні” послання апостола Павла. Повірте, саме цей Великий Піст – це, можливо, остання нагода для наших відкладених справ. Ви зробите їх або під час цього Посту або ніколи. Тільки не відкладаймо пісний “марафон” добрих справ на Страсний Тиждень. Спробуймо пригадати усі свої так звані “висяки” ще перед початком Посту. Та розподілімо їх виконання на увесь період Посту, можливо навіть склавши графік виконання.

Повірте, Піст промине швидко. Тому спробуймо цього разу прожити його свідомо, намагаючись принаймі у чомусь себе перемагати.

P.S. Наостанок про немічних. Або про тих, хто живе в такому зубожінні, що не може перебирати харчами, оминаючи “скоромне”. Якщо ви хворієте або з тих чи інших причин не можете дотримуватися усіх традицій та приписів Посту, то зосередьтеся на стриманості та молитві. І тримайте перед своїм внутрішнім зором слова — головне у Піст не їсти один одного.

митрополит Олександр Драбинко (ПЦУ)

Літургія Ранішосвячених Дарів

Літургія Ранішосвячених Дарів є окрасою служб Великого посту. Її дійсно можна назвати серцевиною та найбільш характерним Богослужінням цього священного періоду. Власне, Літургія Ранішосвячених Дарів не є “літургією” у тому сенсі, в якому ми розуміємо Літургії святих учителів Церкви Василя Великого та Іоана Золотоустого, а являється особливим чином Причастя.

З давніх часів Православна Церква через особливе, благоговійне шанування святої Чотиридесятниці як часу суворого посту і покаяння не відправляє повну Літургію в дні Великого посту, крім суботи і неділі, а звершує Літургію Ранішосвячених Дарів. В 49-му правилі Лаодикійського Собору, 52-му – Трульського, є таке визначення: “В усі дні святої Чотиридесятниці, крім суботи і неділі, і святого дня Благовіщення, нехай буде Літургія не інша, як Ранішосвячених Дарів”. Ця Літургія, як показує сама назва, відрізняється від Літургії св. Іоана Золотоустого і св. Василя Великого тим, що на ній подаються для причастя Святі Дари, які вже освячені на попередньо звершеній Літургії св. Василя Великого або св. Іоана Золотоустого.

Перші християни дуже часто приступали до причастя святих Христових Таїн, дехто навіть і в будень. Було також визнано недоречним у дні суворого посту проводити повну літургію, яка є найурочистішою з усіх церковних служб. Але, щоб дати можливість віруючому причащатися і серед тижня у дні посту, було встановлено, не порушуючи характеру великопісного богослужіння, в деякі дні причащати віруючих раніше освяченими дарами. Для цього і була запроваджена до у служб Великого посту Літургія Ранішосвячених Дарів. Остаточне ж укладення чину цієї Літургії і письмовий текст її були зроблені св. Григорієм Двоєсловом, папою Римським, у VI ст.

Своїми молитвами, співами й обрядами, що відповідають дням Великого посту, ця Літургія в силі зворушити нашу думку, розбудити її від сну, вдихнути в неї дух бадьорости, розірвати, хоч і тимчасово, наш зв'язок із світом та показати той духовний світ, той вічний уділ, що

належить нашій душі через її духовну природу; ця Літургія пробуджує наше релігійне почуття і тим самим викликає в нас щиру й сердечну потребу посиленої молитви. Справді, коли ми заглибимось у зміст і значення деяких молитов і співів цієї Літургії, то ми побачимо і відчуємо, яка в них сила сердечної віри, молитовного почуття, покаяння в гріхах і жадоби духовного спасіння. Вона створює в нас молитовно-покаянний настрій і кличе нас до святого, Боговгодного життя. Як не піддатися побожному захопленню під час цієї Літургії: така вона повчальна, така хвилююча від початку до кінця!

(Джерело: hram.kiev.ua)

Sunday of the Cross

As we progress deeper and deeper into the weeks of Lent, we can say with an ever-growing sense of gratitude and of joy, of a serene and exulting joy the words of a Psalm, “My soul shall live, and with gratitude I will give glory to the Lord”.

In the first week of Lent we have seen all the promises of salvation given in the Old Testament fulfilled: God became man, salvation has come, and all hopes are possible. And then, in the second week of Lent, we had the glorious proclamation of all the saints of Christendom that not only did God come and dwell in our midst, but He has poured out upon us, into the Church, and into every human soul ready to receive Him the presence, the transforming gift of the Holy Spirit that makes us gradually commune ever deeper to the Living God until one day we become partakers of the Divine nature.

And today, if we ask ourselves, “But how is that? How can we be forgiven, how can evil be undone?” – one step brings us deeper into gratitude, deeper into joy, deeper into certainty when we consider, when we contemplate, the Cross.

There is a passage of the Gospel in which we are told that when Christ spoke of salvation and of its conditions, Peter said to Him, “Who then can be saved?” – and Christ answered, “What is not possible to men is possible for God!” And He Himself came; the fullness of God abided in a human person, and He has power to forgive because He is the victim of all the evil, all the cruelty, all the destructiveness of human history. Because indeed, no one but the victim can forgive those who have brought evil, suffering, misery, corruption and death into their lives. And Christ does not only forgive His own murderers, when He says, “Father, forgive – they don’t know what they are doing”: He goes beyond this, because He had said, “Whatever you have done to one of My smaller brethren and sisters, you have done it to Me” – not only in good, but indeed, the worst: because in compassion, in solidarity He identifies with every sufferer: the death, the pain, the agony of each of those who suffer is His. And so, when He prays, “Father, forgive! They do not know what they are doing, what they have been doing”, He prays for each of

us not only in His own name, but in the name of all those upon whom evil has visited because of human sin.

But it is not only Christ who forgives; everyone who has suffered in soul, in body, in spirit, – everyone is called to grant freedom to those who have made him suffer. And so, we can see why Christ says, “Forgive so that you may be forgiven” because both the victim and the culprit are tied in one knot of solidarity and reciprocal responsibility. Only the victim can say, “Lord – forgive him, forgive her”, and only then can the Lord say, “I do!”

Do you realize what responsibility it puts on each of us with regard to all and everyone? But also the depth, the glorious depth of hope which opens up to us when we look at the Cross and see that, in solidarity with all mankind, Christ – taking upon Himself all the suffering of the world, accepting to die an impossible death – has said in the name of all the sufferers, “Yes, – we forgive!”

This is one more step towards freedom, this is one more step towards Christ’s resurrection, which engulfs us also because the risen Christ is offering all and each of us the fullness of eternal life.

And so again and again, we can say that Lent is a spring of a new life, a new time, a time of renewal, not only in repentance, but in being taken by Christ Himself as the shepherd took the lost sheep, as the Lord took up His Cross, brought it to the place of death, and undid death, undid evil by forgiveness and giving His life. Once more we are confronted with another step of our freedom and of newness. Let us enter ever deeper into this mystery, into this wonder of salvation, and rejoice in the Lord, and rejoicing, step after step, more and more, let us also express our gratitude by newness of life.

Third Sunday of Great Lent –
Veneration of the Cross
Неділя третя Великого посту –
Хрестопоклінна

Metropolitan Anthony Bloom

Лазарева субота

Ось і добігає до завершення дороги браття і сестри святий піст, час молитви, час стримання, час покаюння, час споглядання нами віруючими людьми серед храму святої Голгофи, розп'ятого Христа, який ось-ось уже скоро звершить на ньому цю велику таємницю хресної смерті, таємницю входження в смерть заради нашого з вами спасіння!

Але перш ніж ми вступимо у Страсний тиж-день, Церква запрошує нас у Віфанію, яка знаходилася недалеко від Єрусалиму. Там жили, як нам каже Свята Євангеліє, друзі Христа: Лазар і дві його сестри – Марфа і Марія. Господь часто приходив до них в будинок, де охоче зупинявся, де знаходив омиротворення. Церква звертає нашу увагу на те, що в Господа були друзі. Так, Він – Син Божий – став істинною і досконалою Людиною. І в ці останні дні, напередодні Пасхи, коли ворожнеча проти Нього виявлялася усе більш відверто, коли вже готувалося Його вбивство, то ці друзі у Віфанії були Йому, особливо дорогі.

Чому ж Господь, коли до Нього приходять із звісткою: “Лазар, друг Твій, хворий”, не одразу ж вирушає в дорогу? Чому Він зволікає, коли Його друг в біді? Ми знаємо, що багато хто, подібно до Марії і Марфи, ставить це питання. Вони благають Бога прийти до них на допомогу, проте не отримують відповіді. “Якби Ти був тут, не помер би брат мій”, – говорить Марфа, коли Господь приходить, але надто пізно.

У цих словах Марфи – віра в Христа і одночасно докір. Бога немає поруч, коли потрібно. Можливо, Він є – але тут Його немає. І наскільки багатьом в подібних скорботних обставинах може здаватися, що Бог

Громадське оголошення

Отець настоятель та управа церковної громади сердечно вітають нових членів нашої парафії,

Василя і Тетяни Воробйов

Цінуємо Ваше рішення приєднатися до нас, зі сподіванням плідної праці Богові на славу, а нашому народові на користь.

На многії літа!

байдушкий до людського горя. Як бути самотній людині на цьому світі – перед лицем пануючого зла, беззаконня, страждання і смерті – якщо з нею немає Бога! Христос, навмисно відсутній під час хвороби і смерті Свого друга Лазаря, тим самим показуючи, що людина, відокремлена від Бога, знаходиться в країні смерті.

“Якби Ти був тут, не помер би брат мій” – так зі слізьми на очах говорила до Христа Марфа. І скільки є людей, які втратили віру в Бога, тому що дорога для них людина померла, не дивлячись на всі їх молитви. Як часто смерть приходить дуже рано! І смерть улюбленого друга – Лазаря – прийшла, кажучи по-людськи, несподівано рано. Але посеред горя і страждань Господь говорить слово, на яке Марфа і Марія, а після них – незліченна безліч людей можуть опертися коли скорбота стає нестерпною: “Я є воскресіння і життя, віруючий в Мене, якщо і помре, то житиме вічно”.

Ось чому Великий піст закінчується Лазаревою Суботою. Ніколи не здається нам життя настільки дорогоцінним, ніж тоді коли йому загрожує смерть. Мертве тіло Лазаря оточене плачем близьких. Сам Господь плаче через втрату Свого друга – так глибоко входить Він в людське горе. І це не просто сльози – Господь готовий життям Своїм заплатити за кожну душу, про яку Він плаче. І ми знаємо, що заплатить дуже скоро.

Потім прийшовши до гробу Лазаря Ісус говорить: “відніміть камінь”, а пізніше промовляє “Лазарю! Вийди” – це голос Божий, перед яким не можуть встояти жодні сили, жодні затвори, навіть смерть. Це заклик, звернений до кожної людської душі. Кожного з нас Господь покличе по імені в день воскресіння. Ім’я “Лазар” означає “Бог мені Помічник”. Господь хоче дати людині поміч, дати більше, ніж просто повернути в тимчасове життя, там, де муки і плач. Він хоче вивести душі людські з тієї області смерті, де немає світла, немає радості, немає Бога, повернути їх до тієї повноти життя, для якого створена людина. Як сказав Христос сестрі Лазаря: “Воскресне брат твій” – так кожному з нас говорить сьогодні: “Воскреснуть усі, воскреснеш і ти. Бо Я є воскресіння і життя”.

У тропарі сьогоднішнього свята співаємо “загальне воскресіння перед Твоїм стражданням запевняючи”, і ці слова знаменують нам воскресіння всіх – всього людства. Христос має владу відкрити всі труни і вивести звідти живими тих, від кого залишився лише прах. Він має владу зруйнувати всі страхи відчаю перед безглуздям людського існування, всі системи на землі – релігійні, філософські, політичні, економічні, які намагаються зайняти місце Бога і ввести всіх в темницю вічності. Ради цього воскресіння Бог став людиною, яку відкидали, з якої насміхалися, яку вбили – і це все заради того, аби живі і мертві зрозуміли, що вони покликані до життя. “Чи віруєш цьому?” – подібно, як Марфу запитує Господь кожного з нас. Він чекає від нас віри. Тому що не над ким-небудь, а перш за все над народом, вибраним народом Божим, виконалося слово Христове: “Якщо хто з мертвих воскресне, не повірять” (Лк. 16:31). Віра звільняє нас від гробового каменя наших гріхів, розв’язує похоронні пелени, якими ми були обвиті, і повертає до життя.

Хоч і торжествує у світі зло і царює смерть, проте в радості пам’ятаймо, як би не було темно, щоб не чекало нас попереду, ми на дорозі не до смерті, а до життя, життя з Христом!

архімандрит Онуфрій (Ляда), ПЦУ

Митрополит Епіфаній звершив благословення евакуаційних залізничних вагонів

Блаженніший Митрополит Епіфаній 29 березня 2024 року звершив благословення евакуаційних залізничних вагонів, які перевозитимуть поранених та травмованих бійців ЗСУ до тилових госпіталів.

У заході також взяли участь Командувач Медичних сил ЗСУ генерал-майор Анатолій Казмірчук, офіцер Служби військового капеланства Командування Медичних сил ЗСУ протоієрей Олег Скнар та співробітники “Укрзалізниці”.

“Війна триває, і є багато тих, хто жертвують своїм здоров’ям заради того, щоби ми мали свою єдину незалежну українську державу, – звернувся до присутніх Митрополит Епіфаній. – Ми молимося і робимо усе від нас залежне заради того, щоби створити їм більш зручні умови. Організація транспортування та лікування українських воїнів є дуже важливою, адже від неї залежить майбутнє здоров’я наших захисників. Вчасне надання медичної допомоги рятує життя”.

Предстоятель Православної Церкви України вкотре нагадав про важливість добрих справ на благо України, навіть тих, що видаються малими і незначними: “Внесок кожного із нас є дуже важливим. Бо коли ми наодинці, то інколи виглядає, що ми робимо мало. Але коли ми збираємося такою великою громадою, то бачимо, що ми є великою рушійною силою, яка здатна творити чудеса”.

Також Предстоятель передав інвалідні візки для транспортування поранених захисників та захисниць Батьківщини.

На завершення заходу Митрополит Епіфаній нагородив Командувача Медичних сил ЗСУ генерал-майора Анатолія Казмірчука Орденом святого апостола Андрія Першозваного і відзначив високими церковними нагородами всіх, хто доєднався до цієї доброї справи.

(Джерело: www.pomisna.info)

ПОЖЕРТВИ НА ЦЕРКВУ
DONATIONS TO THE CHURCH

В. Юровський (в пам'ять батьків)	\$160.00	Ярослава Кісіль (в пам'ять Василя Бурбели)	200.00
Н. Бондар	50.00	С. і К. Остапенко	100.00
В. Сидоренко	20.00	Casa da Madeira	225.00
Сергій Карпінський	50.00	Community Centre	
Роман Грещук	100.00	Ольга Єскова	100.00

ПОЖЕРТВИ НА ХОР
DONATIONS TO THE CHOIR

За панахиду	\$20.00	В. і Н. Якимець	50.00
-------------	---------	-----------------	-------

Список включає пожертви від 25-го лютого до 24-го березня.

Усім жертводавцям щира подяка. Фінансова підтримка церкви – обов'язок кожного. Наша парафія залежить від добровільних пожертв, і без постійної підтримки членів та прихильників, неможливо було б продовжувати нашу працю в Христовому винограднику. Офіційна квитанція (“income tax receipt”) виписується усім тим, хто здає свою пожертву у церковну канцелярію. Просимо чітко зазначити вашу адресу. Ласкаво просимо пам'ятати про Церкву св. Андрія у вашому заповіті.

We extend sincere thanks to all donors. Supporting the church is everyone's responsibility. Our parish depends heavily on the goodwill donations of members and supporters, without which it would not be possible to continue our work in Christ's vineyard. Income tax receipts will be issued for all donations submitted to the church office. Kindly indicate your address clearly. Please remember St. Andrew's Church in your will.

Висловлюємо щиру подяку **Романові Башті** за допомогу з виготовленням цього бюлетеня.

We offer sincere thanks to **Roman Bashta** for his help in preparing this bulletin.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ / SCHEDULE OF DIVINE SERVICES

Квітень / April 2024

3-го квітня, середа	Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Літургія
6-го квітня, субота	Поминання померлих	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
7-го квітня, неділя	Неділя 3-тя Великого Посту. Голос 3. Хрестопоклонна	9:30 ранку Сповідь 10:00 Св. Літургія
10-го квітня, середа	Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Літургія
13-го квітня, субота	Поминання померлих	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
14-го квітня, неділя	Неділя 4-та Великого Посту. Голос 4. Преп. Іоана Ліствичника	9:30 ранку Сповідь 10:00 Св. Літургія
17-го квітня, середа	Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Літургія
20-го квітня, субота	Субота Акафістна. Похвала Пресвятої Богородиці	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
21-го квітня, неділя	Неділя 5-та Великого Посту. Голос 5. Преп. Марії Єгипетської	9:30 ранку Сповідь 10:00 Св. Літургія 6:00 веч. ПАСІЯ – <i>Служитиме Єп. АНДРІЙ</i>
24-го квітня, середа	Літургія Ранішосвячених Дарів	9:00 ранку Сповідь 9:30 Літургія
27-го квітня, субота	Лазарева Субота. Воскрешення прав. Лазаря	9:00 ранку Сповідь 9:30 Св. Літургія
28-го квітня, неділя	Неділя 6-та Великого Посту. Голос 6. ВХІД ГОСПОДНІЙ В ЄРУСАЛИМ. Вербна неділя	9:30 ранку Сповідь 10:00 Св. Літургія. Освячення верби
29-го квітня, понеділок	ПОЧАТОК СТРАСНОГО ТИЖНЯ	

Кожної неділі від 10-ої год. ранку при Церкві св. Андрія працює недільна школа "Дивоцвіт" для дітей від 3 1/2 – 10 років. Зарошуємо всіх бажаючих за інформацією звертатись до пані Анжели на число тел. 647-642-6780